

تأثیر آموزش مهارت‌های هیجانی و اجتماعی بر کاهش اعتیادپذیری دانش‌آموزان تبریز

رحیم بدری گرگری^۱، اسکندر فتحی‌آذر^۲، صفرعلی دهقانی^۳

۱- استادیار دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تبریز

۲- استاد دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تبریز

۳- نویسنده مسئول و کارشناسی ارشد رشته روان‌شناسی تربیتی دانشگاه

چکیده

هدف از انجام این پژوهش تعیین اثربخشی آموزش مهارت‌های اجتماعی و هیجانی در کاهش اعتیادپذیری دانش‌آموزان پسر دوره متوسطه مدارس بود. بدین منظور با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس، دو گروه به صورت کاملاً تصادفی و هر گروه به تعداد ۲۵ نفر به عنوان گروه آزمایش و گروه کنترل برای انجام این پژوهش انتخاب شدند. برای جمع‌آوری اطلاعات تحقیق هر دو گروه با استفاده از پرسشنامه اعتیادپذیری مورد ارزیابی پیشین قرار گرفتند. سپس به گروه آزمایشی مهارت‌های اجتماعی و هیجانی طی ده جلسه یک ساعته آموزش داده شد. طی این مدت گروه کنترل هیچ مداخله‌ای دریافت نکرد. پس از اتمام آموزش، همان ابزار به عنوان پس‌آزمون روی آزمودنی‌ها اجرا گردید. برای تجزیه و تحلیل نتایج از آزمون تجزیه و تحلیل کوواریانس استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها بیانگر آن است که آموزش مهارت‌های اجتماعی و هیجانی باعث کاهش اعتیادپذیری، آمادگی به اعتیاد و کاهش اعتراف به آن در دانش‌آموزان می‌شود. نتایج نشان دهنده آن است که این روش می‌تواند به منزله رهیافتی مقابله‌ای در آموزش نوجوانان مورد استفاده قرار گیرد که این امر باید مطمح نظر گروه‌های مرجع همچون مشاوران، مربیان مدارس و برنامه‌ریزان اجتماعی قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: مهارت‌های اجتماعی و هیجانی، اثربخشی، اعتیادپذیری، دانش‌آموزان پسر